

МАЙОРКА

Прекарвах лятото си в Дейя, близо до манастира, където били отседнали Жорж Санд и Шопен. Рано сутрин яхвахме дребни магаренца и поемахме по неравния хълмист път към морето, надолу по планинския склон: пътуването по пътеката с червеникава пръст, покрай скали, през коварните валчести камъни и сребристите маслинови горички, надолу към рибарските селища с къщурки, пръснати по планинските скатове, ни отнемаше около един час при бавен ход.

Всеки ден слизах до заливчето, където морето бе образувало малко кръгло заливче с толкова прозрачна вода, че се гмурках до дъното и разглеждах кораловите рифове и чудати водорасли. Рибарите разказваха странна история за заливчето. Жените от Майорка били недостъпни и набожни пуританки. Плували, облечени в старомодни бански костюми, с дълги поли и черни чорапи. Всъщност повечето изобщо не се къпели и оставяли това занимание на безсрамните европейски летовнички.

Рибарите също се възмущавали от съвременните бански костюми и неприличното държание на европейците. Смятали ги за нудисти, които само чакат сгоден случай, за да се разсъблекат и легнат голи под слънцето като езичници. Не одобрявали и среднощното групово къпане на американците.

Една вечер преди няколко години осемнайсетгодишната дъщеря на един рибар тръгнала покрай морето, като подскачала от скала на скала, с прилепнала към тялото бяла рокля. Вървяла така замечтано, наблюдавайки отражението на луната във водата и нежното плискане на вълните в краката си, докато стигнала до скритото заливче, където забелязала, че някой се къпе. Плуващата фигура била доста далеч. В този миг чула нежен глас:

– Ела да поплуваме. Прекрасно е.

Думите били изречени на испански, с чужд акцент.

– Как си, Мария? – отново извикал гласът.

„Сигурно е някоя от младите американки“ – помислило си момичето.

– Коя си ти? – попитала Мария.

– Ивлин – отговорил гласът. – Ела да поплуваме.

Предложението било много съблазнително. Мария можела съвсем лесно да свали бялата си рокля и да остане само по късичка долна риза. Огледала се. Наоколо нямало никой. Морето било спокойно и обляно с лунна светлина. Мария разбрала защо европейците обичат да се къпят среднощ. Свалила роклята. Имала дълги черни коси, бледо лице и продълговати зелени очи – позелени и от самото море. Била с красиво тяло, с вдигнати нагоре гърди, с дълги и стройни крака. Плувала най-добре от всички жени на острова. Тя се плъзнала във водата и с бавни отмерени удари на ръцете заплувала към Ивлин.

Ивлин се гмурнала, стигнала до нея и я хванала за краката. Започнали да се закачат. Полумракът и плувната шапка пречели на Мария да види добре лицето на Ивлин. А гласовете на американките били като на момчета.

Ивлин се боричкала с Мария и я прегръщала под водата. Излизали над повърхността да си поемат въздух, смеели се, плували една към друга, после се отдалечавали. Ризката на Мария се вдигнала на раменете и затруднила движенията ѝ. Накрая съвсем се измъкнала и тя останала гола.

Ивлин доплувала до нея под вода и започнала игриво да я закача и да се гмурка между краката ѝ. Ивлин разтваряла крака така, че приятелката ѝ да мине между тях. Плувала на повърхността на водата по гръб, позволявайки на приятелката си да се стрелка под нея.

Мария видяла, че и другата е гола. Сетне изведнъж усетила, че Ивлин я прегръща отзад и прилепва тяло към нейното. Водата била топла и толкова солена, че ги носела като на разкошна възглавница, без да се движат.

– Красива си, Мария – изрекъл плътен глас и Ивлин обвила ръце около тялото ѝ.

Мария искала да се изплъзне, ала топлата вода и непрекъснатият допир до тялото на приятелката ѝ я задържали. Оставила се да я прегръщат. Не усетила гърди по тялото на приятелката си, но знаела, че младите американки, които бе виждала, нямат гърди. Тялото на Мария се отпуснало и тя притворила очи.

Ненадейно между краката си усетила не ръка, а нещо друго – толкова неочаквано и обезпокоително, че изпищяла. Това не била Ивлин, а млад мъж, малкият ѝ брат, който пъкнал възбуждения си penis между краката ѝ. Мария изпищяла, но никой не я чул, пък и писъците ѝ били нещо, което била научена да очаква от себе си в подобни ситуации. Всъщност прегръдката ѝ се струвала приспивна, топла и гальовна като морето. Водата, penisът и ръцете сключили заговор, за да възбудят тялото ѝ. Опитала се да избяга. Но момчето започнало да плува под нея, да я милва, да я хваща за краката и накрая я притиснало в гръб.

Борили се във водата, но всяко движение я възбуждало и я карало да усеща по-осезателно тялото и ръцете му. Водата люлеела гърдите ѝ като две тежки водни лилии на повърхността. Той ги целувал. Поради постоянното движение на водата не можел да я облагодае, но penisът му непрекъснато докосвал най-чувствителната част от тялото ѝ и Мария губела сили. Заплувала към брега и той я последвал. Двамата паднали на пясъка. Вълните ги плискали, докато лежали там голи и задъхани. Сетне момчето облагодало момичето, а приливът се надигнал и измил девствената кръв.

След тази нощ те се срещали само по това време. Той я облагодавал там във водата, като се извивал и плавал на повърхността. Вълнообразните движения на телата им, докато се наслаждавали един на друг, изглеждали като част от морето. Открили една вдлъбнатина в скалите и се любели там, галени от вълните и потръпващи от оргазма.

Слезех ли на плажа нощем, често имах чувството, че ги виждам как плуват единени и правят любов.